

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง
พ.ศ. 2559) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
The Curriculum Evaluation of Bachelor of Arts Degree in English
(Revised 2016), the Faculty of Humanities, Mahamakut Buddhist
University, Lanna Campus

ธีรศักดิ์ แสนวังทอง¹ พระมหาสมชาย ปภาภโร² พระมหาจุลชีพ เขมซีโว³

พระมหาวิโรเดช อธิปถุญ, ดร.⁴ ประดิษฐ์ คำมุงคุณ⁵

1-5 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการใช้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง และประเมินตามรูปแบบ CIPP Model ของ Daniel L. Stufflebeam โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับดีมากที่สุดโดยด้านผลผลิตของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและได้เสนอแนะไว้ว่าไม่ควรจัดรายวิชา GE3004 การแปลอังกฤษ และรายวิชา HU2005 การแปลภาษาอังกฤษ ให้นักศึกษาเรียนซ้ำซ้อนกัน ควรพิจารณาซื้ออุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยและตำราเอกสารประกอบการเรียนการสอนและเอกสารอ้างอิงเพิ่มมากขึ้นให้เพียงพอ ควรจัดโครงการเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะด้านการสอนให้กับอาจารย์ผู้สอนและควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น และจัดโครงการต่างๆ ในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาในหลักสูตร

คำสำคัญ: หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, การประเมินหลักสูตร, มหาวิทยาลัย-มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

Abstract

The purpose of this research article was to evaluate the curriculum of the Bachelor of Arts in English, Mahamakut Buddhist University:Lanna Campus. The samples were students, curriculum lecturers and instructors, using the purposive sampling. This evaluative research was based on the CIPP Model of Daniel L. Stufflebeam using both quantitative method and qualitative method. The tools used to collect the data were questionnaires and interview schedules. The research results were found that all 4 aspects were at the highest level. In each aspect, the product was in the highest level and the input was at the lowest level.

The suggestions were as follow: each subject in the curriculum shouldn't be the same content such as GE3004 English Translation and HU2005 English Translation, modern educational equipment and text book should be increased in order to be sufficient with the amount of the students, the Campus committee should set the program to train the instructors to use the study equipment and the technology used in teaching, supporting the curriculum advertisement, setting the activities to train the students

to be the good people for all companies in order to encourage the students to have confidence in the program.

Keywords: The Bachelor of Arts Degree in English, Curriculum evaluation, Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลซึ่งทำให้ผู้ที่มีความรู้ในสาขาวิชานี้สามารถเข้าสู่ข้อมูล ด้านความบันเทิง ด้านความรู้หรือด้านเศรษฐกิจได้ทั่วโลก (McKay, 2002, p. 4) วัฒนธรรมต่างๆ มีการเชื่อมโยงหรือแบ่งปันในรูปแบบที่เรียกว่าหมู่บ้านโลก (Global village) ซึ่งเป็นผลมาจากเทคโนโลยี การขนส่งและการแผ่ขยายของการปกครองระบอบประชาธิปไตย (Ericson, 1995, p. 25 อ้างถึงใน วรากรณ์สามโกเศศ, 2550, หน้า 12) ส่งผลให้เกิดการแพร่กระจายของผู้คน สินค้า ความคิดในหลายแง่มุม (Connelly, 2008, p. 350) ในการเชื่อมโยงโลกเข้าด้วยกัน ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ถูกนำเสนอด้วยภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีจำนวนผู้ใช้กว่าหนึ่งพันล้านคน (McKay, 2002, p. 10) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายได้นั้น จำเป็นต้องมีการประเมินและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 กำหนดว่า การจัดการศึกษาตามรัฐธรรมนูญจะให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษาในทุกด้าน เนื่องจากหลักสูตรเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้มีมาตรฐาน โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (วิโรจน์ สารรัตน์, 2548, หน้า 4) ดังนั้น การประเมินและพัฒนาหลักสูตรจึงมีส่วนในการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่บัณฑิตพึงมีให้แก่นักศึกษาสำหรับใช้ในอาชีพการงานในอนาคต (อรจริย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, 2546, หน้า 44)

การประเมินหลักสูตรมีความสำคัญและจำเป็นต่อคุณภาพของหลักสูตรที่ใช้สอนเป็นอย่างมากเพราะจะทำให้รู้คุณค่าและผลที่ได้จากการใช้หลักสูตรว่าเป็นอย่างไร สามารถนำไปใช้ได้ดีเพียงใด ข้อมูลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นและเป็นประโยชน์กับการผลิตบุคลากรให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ข้อ 16 กำหนดว่า การพัฒนาหลักสูตรโดยให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงหลักสูตรเป็นระยะๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตรหรือทุกรอบ 5 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้ที่เป็นสากลและก้าวทันโลกเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่อไป (ประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2559, ออนไลน์)

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559) ได้จัดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปีการศึกษาที่ 1/2559 ซึ่งรวมเป็นเวลา 1 ปี คณาจารย์ของสาขาวิชาภาษาอังกฤษซึ่งมีส่วนร่วมในการดำเนินการบริหารหลักสูตรต้องการทราบถึงคุณภาพของหลักสูตรที่กำลังใช้อยู่ว่ามีคุณภาพตรงตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด มีจุดอ่อนและจุดแข็งอย่างไรบ้าง มีปัญหาอะไรในการนำไปใช้ (วิชัยวงษ์ใหญ่, 2537, หน้า 217) ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการประเมินหลักสูตรเพื่อทราบข้อเท็จจริงและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย มีคุณภาพและได้มาตรฐานต่อไป

2. วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินการใช้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3. คำถามวิจัย

หลังการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559) หลักสูตรควรได้รับการปรับปรุงด้านใดบ้าง

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) โดยใช้รูปแบบประเมินแบบซิปป (CIPP Model) ของ Daniel L. Stufflebeam ซึ่งเป็นการประเมินหลักสูตรใน 4 ด้านได้แก่ด้านบริบทของหลักสูตร (Context) ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร (Input) ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร (Process) และด้านผลผลิตของหลักสูตร (Product) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตร

5. ขอบเขตประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน จำนวน 7 ท่านและนักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตร จำนวน 29 คนโดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้

1. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการประเมินหลักสูตร ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต
2. ตัวแปรต้น ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตร

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบลักษณะของหลักสูตร ทั้งจุดเด่น จุดด้อย ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

7. วิธีดำเนินการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้เลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Research Methods) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) ในการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของหลักสูตรและการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ในการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนโดยใช้รูปแบบประเมินแบบซิปป (CIPP Model) ของ Daniel L. Stufflebeam โดยได้สร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์พร้อมนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัยแล้วนำแบบสอบถามไปแจกให้กับนักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 29 คนและให้นักศึกษารอกแบบสอบถามแล้วส่งคืนให้กับคณะผู้วิจัยซึ่งได้แบบสอบถามกลับมาครบ 29 ชุด เมื่อได้ข้อมูลเชิงปริมาณมาแล้วจึงนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเชิงพรรณนาโดยใช้ความถี่และร้อยละในการวิเคราะห์ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรและใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาในการประเมินหลักสูตรสำหรับแบบสัมภาษณ์ได้นำไปสัมภาษณ์อาจารย์ประจำหลักสูตร 4 ท่านและอาจารย์ผู้สอนจำนวน 3 ท่าน และใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา แล้วนำผลวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมาเขียนบรรยายและอธิบายตามความเป็นจริงเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

8. ผลการวิจัย

8.1 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ในด้านบริบทของหลักสูตรโดย

รวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .250 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .310 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ รายวิชาหมวดศึกษาทั่วไปที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .574 และผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านมีความคิดเห็นตรงกันว่าหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิตหมวดกลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 8 หน่วยกิตหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ 66 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต มีความเหมาะสมดีแล้ว แต่สำหรับหมวดวิชาพระพุทธศาสนา 30 หน่วยกิตนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ 2 ท่านเห็นว่า ไม่เหมาะสม ควรปรับลดจำนวนหน่วยกิตให้น้อยลง ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์อีก 5 ท่านเห็นว่าเหมาะสม

8.2 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .277 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิและความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .412 และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มี 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่มีการนำอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .484 และประเด็นที่ตำราเอกสารประกอบการเรียนการสอนและเอกสารอ้างอิงที่ใช้มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .553 และผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านมีความคิดเห็นว่าการจัดลำดับการเรียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษามีความเหมาะสม แต่ยังมีรายวิชา GE3004 การแปลอังกฤษ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่ซ้ำซ้อนกับรายวิชา HU2005 การแปลภาษาอังกฤษ ในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ ซึ่งควรได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมในโอกาสต่อไป อาจารย์ผู้สอนมีคุณสมบัติและความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาของหลักสูตรมาก อาจารย์ที่สอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีจำนวนเพียงพอแต่ก็เห็นว่าอาจารย์ที่สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปบางรายวิชาที่ยังมีอาจารย์ผู้สอนไม่เพียงพอ เช่น วิชาสถิติเพื่อการวิจัย และ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ค้นคว้า สำหรับเรื่องอุปกรณ์และสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการสอนมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมดีแล้วเนื่องจากห้องเรียนทุกห้องมีเครื่องโปรเจกเตอร์ไว้ให้อาจารย์ในแต่ละรายวิชาได้ใช้ในการสอนนักศึกษา แต่ยังมีขาดห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการฝึกฟังภาษาอังกฤษ

8.3 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอนและการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .313 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนการสอนช่วยให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานประกอบการได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .471 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้สอนเลือกใช้อุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .568 และผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านมีความคิดเห็นว่าการจัดตารางเวลาของการเรียนมีความเหมาะสม กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาของแต่ละรายวิชา การวัดและการประเมินผลรายวิชามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาดี อาคารและห้องเรียนมีความสะอาดและเหมาะสม และการให้บริการของคณะในภาพรวมมีความเหมาะสมดี

8.4 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อผลผลิตของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .397 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การศึกษาในหลักสูตรนี้ทำให้นักศึกษามีความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งสามารถปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .471 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความพึงพอใจในการศึกษาในหลักสูตรนี้โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .602 และผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านมีความคิดเห็นว่าการจัดลำดับการเรียนรายวิชาในหลักสูตรตรงกับความต้องการของผู้เรียน

มาก การสอนในหลักสูตรนี้ทำให้นักศึกษามีความรู้และสามารถปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อได้อย่างถูกต้องและนักศึกษามีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

9.สรุปผลการวิจัย

9.1 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อด้านบริบทของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนมีความเหมาะสมและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไปที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนมีความเหมาะสมและผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านเห็นว่าหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดกลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษและหมวดวิชาเลือกเสรี มีความเหมาะสมดี แต่สำหรับหมวดวิชาพระพุทธศาสนานั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่า เหมาะสม

9.2 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิและความรู้ความสามารถในเนื้อหารายวิชาของหลักสูตรและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการนำอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการเรียนการสอนตำราและเอกสารประกอบการเรียนการสอนและเอกสารอ้างอิงที่ใช้มีความเหมาะสมและผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านเห็นว่า การจัดลำดับการเรียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษามีความเหมาะสมดีแล้ว ยกเว้นรายวิชา GE3004 การแปลอังกฤษ ที่ซ้ำซ้อนกับรายวิชา HU2005 การแปลภาษาอังกฤษ อาจารย์ผู้สอนมีคุณสมบัติและความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาของหลักสูตรมาก อาจารย์ที่สอนสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษมีจำนวนเพียงพอแต่ยกเว้นอาจารย์ที่สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปบางรายวิชาที่ยังไม่เพียงพอ เช่น วิชาสถิติเพื่อการวิจัย และ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าและเรื่องอุปกรณ์และสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการสอนมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมดีแล้ว แต่ยังคงขาดห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษ

9.3 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอนและการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเรียนการสอนช่วยให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานประกอบการได้และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือผู้สอนเลือกใช้อุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านเห็นว่า การจัดตารางเวลาของการเรียนมีความเหมาะสมดี กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาของแต่ละรายวิชา มาก การวัดและการประเมินผลรายวิชามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาดี อาคารและห้องเรียนมีความสะอาดและเหมาะสมดี และการให้บริการของคณะในภาพรวมมีความเหมาะสมดี

9.4 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อผลผลิตของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การศึกษาในหลักสูตรนี้ทำให้นักศึกษามีความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งสามารถปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อได้อย่างถูกต้องและแม่นยำและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือความพึงพอใจในการศึกษาในหลักสูตรและผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านเห็นว่า เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรตรงกับความต้องการของผู้เรียนมาก การสอนในหลักสูตรนี้ทำให้นักศึกษา มีความรู้และสามารถปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อได้อย่างถูกต้อง และนักศึกษามีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

10. อภิปรายผล

10.1 ด้านบริบทของหลักสูตร พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ วิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพรายวิชาเอกภาษาอังกฤษที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนมีความเหมาะสมและหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรมและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมซึ่งเป็นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรมสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบันและตลาดแรงงานซึ่งถือว่าเป็นจุดเด่นที่หลักสูตรมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและมีรายวิชาเอกภาษาอังกฤษตรงตามความ

ต้องการของผู้ที่ต้องการประกอบอาชีพที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อซึ่งสอดคล้องกับรุ่งทิวา จักรกร (2527, หน้า 6-7) ที่กล่าวว่า ลักษณะของหลักสูตรที่ดีต้องสอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการปกครองของ จากการวิจัยพบว่า วิชาปฏิบัติและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นจุดเด่นของหลักสูตรที่มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการจริงได้ และยังมีประเด็นเกี่ยวกับรายวิชาเอกภาษาอังกฤษที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนมีความเหมาะสมซึ่งโครงสร้างของหลักสูตรมีรายวิชาครบตามเกณฑ์ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาทางพระพุทธศาสนาจำนวน 30 หน่วยกิตเพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรมและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ รายวิชาหมวดศึกษาทั่วไปที่มีรายวิชา GE3004 การแปลอังกฤษ ข้าช้อนกับรายวิชา HU2005 การแปลภาษาอังกฤษในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษซึ่งอาจารย์ประจำหลักสูตรต้องวางแผนปรับปรุงให้เหมาะสมในอนาคตต่อไป

10.2 ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมในภาพรวมในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิและความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาของหลักสูตรอาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และอธิบายได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่ายสำหรับจำนวนอาจารย์มีเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนแต่ยังมี 2 ประเด็นคือมีการนำอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการเรียนการสอนและตำราเอกสารประกอบการเรียนการสอนและเอกสารอ้างอิงที่ใช้มีความเหมาะสมซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นจึงควรพิจารณาเพิ่มจำนวนอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยและตำราเอกสารประกอบการเรียนการสอนและเอกสารอ้างอิงมาใช้ประกอบการเรียนการสอนของหลักสูตรให้มีปริมาณที่เพียงพอและเหมาะสมต่อไป

10.3 ด้านประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอนและการบริหารจัดการหลักสูตรพบว่าเป็นข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การเรียนการสอนช่วยให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานประกอบการจริงได้เนื่องจากหลักสูตรมีรายวิชาครบตามเกณฑ์ประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีวิชาครบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่นักศึกษาทุกคนต้องฝึกใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างเรียนและออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางภาษาอังกฤษในสถานประกอบการเป็นจำนวนเวลา 1 ภาคการศึกษาซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ดี สอดคล้องกับสังต์ อุทรานันท์ (2532, หน้า 212) กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีต้องมุ่งเน้นและส่งเสริมให้คิดเป็น มีความสนใจ มีความกระตือรือร้น และควรให้ผู้เรียนได้รับผลประโยชน์ กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียนสำหรับประเด็นนักศึกษาสามารถติดต่ออาจารย์ผู้สอนได้อย่างสะดวกและ ช่วงเวลาในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา (Office Hours) มีความสะดวกและเหมาะสมส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือผู้สอนเลือกใช้อุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการพัฒนาด้านอาคาร สถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนรวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการสืบค้นให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นทั้งในห้องเรียนและบริเวณมหาวิทยาลัยยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ดังนั้น ควรเพิ่มอุปกรณ์การเรียนการสอนตลอดจนการสร้างห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษไว้เป็นสื่อในการเรียนให้กับนักศึกษาและส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนเลือกใช้อุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน

10.4 ด้านผลผลิตของหลักสูตร พบว่า ภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การศึกษาในหลักสูตรนี้ทำให้นักศึกษามีความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งสามารถปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ ที่เป็นเช่นนี้ นอกจากหลักสูตร คณาจารย์ และกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพแล้ว มหาวิทยาลัยยังตั้งอยู่ในย่านแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเหมาะกับการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษมากและนักศึกษาได้สนทนากับชาวต่างชาติทุกวันทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งแสดง

ให้เห็่นว่านักศึกษานในหลักสูตรได้รับประโยชน์จากการมาเรียนในหลักสูตรมากซึ่งเป็นจุดแข็งที่สำคัญของหลักสูตร สอดคล้องกับรุ่งทิภา จักรกร (2527, หน้า 6-7) ที่กล่าวว่า ลักษณะของหลักสูตรที่ดีจะต้องให้ประสบการณ์และการ เรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถออกไปเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมได้โดยพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความคิด มีทักษะในการทำงาน สามารถแก้ปัญหาได้และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างราบรื่น นอกจากนี้การศึกษาในหลักสูตรนี้ ทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในสถานประกอบการได้จริง ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อย ที่สุด คือ ความพึงพอใจในการศึกษาในหลักสูตร ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากนักศึกษาในหลักสูตรรุ่นแรกกำลังเรียนอยู่ชั้นปี ที่ 2 ซึ่งยังไม่ได้เรียนครบทุกรายวิชาตามหลักสูตรและยังไม่ได้ร่วมกิจกรรมครบทุกกิจกรรมกับทางหลักสูตรจึงส่งผล กระทบต่อความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรซึ่งเมื่อนักศึกษาได้ศึกษาและร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยมาก ขึ้นจะช่วยเพิ่มความพึงพอใจและความภาคภูมิใจให้กับนักศึกษาได้ นอกจากนี้เนื่องจากหลักสูตรเพิ่งเปิดการเรียน การสอนได้แค่ 1 ปี จึงยังไม่เป็นที่รู้จักของคนส่วนใหญ่และขาดการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง ดังนั้น จึงควร ประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นและจัดโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาในหลักสูตร

11. ข้อเสนอแนะ

11.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการประเมินหลักสูตรไปใช้

11.1.1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านบริบทรายวิชา GE3004 การแปลอังกฤษ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เข้าช้ช้ช้น กับรายวิชา HU2005 การแปลภาษาอังกฤษ ในหมวดรายวิชาเอกภาษาอังกฤษ ดังนั้น อาจารย์ประจำหลักสูตรควร วางแผนปรับปรุงให้เหมาะสมในโอกาสต่อไป

11.1.2 ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่ใช้ประกอบการ เรียนการสอนมีน้อยและตำราเอกสารประกอบการเรียนการสอนและเอกสารอ้างอิงที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน มีน้อยและไม่เพียงพอ ดังนั้น จึงควรพิจารณาซื้ออุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยและตำราเอกสารประกอบการเรียน การสอนและเอกสารอ้างอิงเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้มีปริมาณที่เพียงพอและเหมาะสมต่อไป

11.1.3 ผลการวิจัยพบว่า ด้านกระบวนการเรียนการสอนและการบริหารจัดการหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนบาง รายวิชาเลือกใช้อุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียนรู้ไม่เหมาะสมเท่าที่ควร ดังนั้น คณะกรรมการบริหารวิทยาเขตล้าน นา ตลอดจนถึงอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ควรจัดโครงการเกี่ยวกับการใช้ สื่อการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะด้านการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนให้กับอาจารย์ผู้สอน

11.1.4 ผลการวิจัยพบว่า ด้านผลผลิตของหลักสูตรซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด แต่พบว่าประเด็นที่เกี่ยว กับความพึงพอใจในการศึกษาในหลักสูตรนี้โดยรวมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากหลักสูตรเพิ่งเปิดการเรียน การสอนมาได้แค่ 1 ปี จึงยังไม่เป็นที่รู้จักของคนส่วนใหญ่และขาดการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง ดังนั้น จึง ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นและจัดโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ในการพัฒนา ศักยภาพ ของนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาในหลักสูตร

11.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

11.2.1 ควรทำการศึกษาต่อยอดจากผู้จบการศึกษา และศึกษาความพึงพอใจของสถานประกอบการหรือ นายจ้างที่มีต่อผู้จบการศึกษาในหลักสูตรนี้

11.2.2 ควรทำวิจัยเรื่อง ทศนคติของคณาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559)

เอกสารอ้างอิง

1. ภาษาไทย

- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2559). นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา. สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2560, จาก https://www.google.com/search?ei=r8nZWpHkBszoVgTx_4X4Bw&q
- พัชรินทร์ ศรีสวัสดิ์. (2548). การประเมินหลักสูตรศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุ่งทิวา จักรกร. (2527). วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ ฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วารสารณ สามโกเศศ. (2550). ภาวะผู้นำทางการอุดมศึกษาในกระแสโลกาภิวัตน์: บทเรียนและโอกาส. วารสารสอ. ประเทศไทย, 10(2) (พ.ย.), 11–28.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2548). โรงเรียนการบริหารสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ.
- สัจด์ อุทรานันท์. (2532). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสหาย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2547).
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2546). คู่มือปฏิบัติการเรียนการสอนยุคใหม่. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.

2. ภาษาอังกฤษ

- Connelly, F. M. (Ed.). (2008). Handbook of curriculum and instruction. CA: Sage Publications.
- McKay, S. L. (2002). Teaching English as an international language: Rethinking goals and approaches. Oxford: Oxford University Press.